

til at besvare det; thi det vilde være en ubillig Tidsspilde af Regjerings-Medlemmernes Tid, om en Minister skulde give Møde i Forsamlingen efter i Forveien at have berebet sig paa at besvare et Spørgsmaal, hvis Foretagelse Forsamlingen da muligt modsatte sig. Jeg haaber derfor, at Udvalget vil komme til det Resultat, som den ærede Ordfører antydede, at Spørgsmaalet først maa billiges af Forsamlingen, førend en nærmere Meddelelse derom til Regjeringen maa finde Sted.

Kjerregaard: Det forekommer mig, hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtigt, at det var hans Mening med Hensyn til den Sætning i § 28: „dog kan et saadant Spørgsmaal kun stilles med Thingets Samtykke o. s. v.“, at denne var ikke grundet i Andet end Komiteens Skjøn og et Forslag fra samme; men jeg kan ikke see rettere end, at den er grundet i § 66 i Grundloven. Denne siger nemlig: „Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hører, med dets Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom æfte Ministrenes Forklaring.“ Jeg vil derfor blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at forsaavidt som det syntes at ligge i den ærede Ordførers Øtringer, at det stod i Komiteens Magt at frasælde denne Sætning, hvis Forsamlingen skulde være af en anden Mening, da er jeg af den modsatte Overbeviisning, og holder for, indtil jeg bliver nærmere oplyst, at Komiteen ikke kan frasælde den, men maa fastholde den som et Aftryk af Grundloven.

Wessely: Med Hensyn til Udtrykkene i § 27, da forekommer det mig, at i den 2den Afdeling 2det Punkt et Ord nemlig „undtagelsesviis“ er overflødig. Med Hensyn til § 28, da findes der i den Sætning, som er blevet omtalt af min ærede Sidemand, det Udtryk: „hvis det forlanges, bestemmes ved Afstemning“. Jeg har forstaaet disse Ord saaledes, at man dermed har villet antyde, at man i Regelen antager, at Tilladelsen vil blive givet, og at man altsaa paa den anden Side derved har søgt at henvise Medlemmerne til, at man nødvendig vilde nægte dem et saadant Samtykke til at stille et Spørgsmaal. Hvis dette er Tilfældet, saa er der jo taget Hensyn

til Minoriteten, og jeg skal da tillade mig at henviise, om det ikke vilde være rigtigt at forøge Ordene „hvis det forlanges“ med en Bestemmelse om, at det skulde være et vist Antal Medlemmer, der forlangte denne Afstemning.

Schouw: Sætningen har ikke havt nogen anden Betydning end den, som det ærede Medlem synes at mene, nemlig en Slags Skaansomhed eller Høflighed imod Forslagsstilleren, at man ikke uden Nødvendighed vil bringe Spørgsmaalet til Afstemning; men netop da Sætningen ikke har nogen anden Grund, er det ikke af stor Betydning, at man saaledes forudsætter Thingets Samtykke; men at sætte, at det skulde være et vist Antal, der skulde forlange Afstemning, var dog at binde det for meget.

Ordføreren: Jeg har rigtignok meent, at, naar Formanden forelægger en saadan Sag for Thinget, og Ingen forlanger Afstemning, ansees det billiget, at Spørgsmaalet fremsættes; men at der paa den anden Side, naar det forlanges endogsaa af et eneste Medlem, maa finde Afstemning Sted for at constatere, hvad der af et æret Medlem med Føie er bemærket at være støttet paa Grundlovens § 66, at Thinget giver sit Samtykke, for at det Spørgsmaal, som saaledes er sat under Tvivl, kan komme til Afgjørelse. Saaledes har jeg forstaaet det.

Formanden: Da Discussionen af dette Affnit vel nu kan ansees endt, gaae vi nu over til det næste Affnit, som indbefatter §§ 29 og 30.

Ordføreren oplæste de nævnte §§, see denne Tidendes Nr. 7, Pag. 101, og yttrede derpaa: det første Affnit af den 29de Paragraph vil befindes overeensstemmende med den ældre Forretningsorden for Rigsforsamlingen, og det tør vistnok forventes, at Thinget ikke uden indlysende Grunde vil decretere en Afviisning uden Forhandling. Det andet Affnit af Paragraph 29 er nyt, men det er bragt til Anvendelse paa sidste Rigsdag, nemlig at fremsætte en med Grunde understøttet Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen. Det er en i Formen vel mild, men dog betydningsfuld Maade at standse Forhandlinger paa, som Forsamlingen finder at burde standses; men